

g. Straub je popravilo prevzel za 350 fl. ter hoče za 3 leta zagotoviti, da bode dobro tekla in repetirala, kakor poprej. Že smo bili na skrbi, kako bomo take stroške poravnali, ko nam je vesela novica došla! Naš milostljivi knez in škof Jakob Maksimilijan, celjski rojak, ki so celjski fari že toliko dobrega storili, so tudi blagevoljno obljubili, teh 350 fl. za našo uro podeliti, za kar Njim pristrčno zahvalo tukaj izgovorimo. Ako Bog da, bo novi zvonik letos ob godu sv. Daniela, farnega patrona naše cerkve, to je h koncu mesca avgusta, zgotovljen in tudi nova ura krasni zvonik zalšala.

Anton Vrečko,
opat celjski.

Iz Konjic. (Katol. polit. društvo v Konjicah) obhaja III. nedeljo po binkošti, t. j. 10. junija t. l. ob pol štirih popoldne, k sklepu papeževga jubileja, VI. obletnico svojega obstanka. Volil se bode društveni odbor — in kar je še imenitnejše — razlagali se bodo sklepi velikega shoda avstrijskih katoličanov na Dunaju. Zato vse ude ujudno vabi, tega zbora se posebno obilno udeležiti, društveni odbor. Prebivalec meščanskega Pohorja bi pa radi sledeče na srce položili. Iz Kranjskega, Koroškega, gornjega Štajerskega od vseh krajev dobajajo glasi, da bodo v soboto po božjem Telesu na večer po gorah kresove žgali. Vstanite tudi vi, hrabri možje! Napravite kresov — kakor ste jih žgali l. 1871. ob papeževi 25letnici. Pokažite svetu očitno svojo ljubezen, udanost in hvalečnost. Našemu preljubljenemu sv. Očetu Piju IX. ob 50letnici njihove škofovske službe! Proti nebu plamteči ogenj vaših kresov bo živo znamenje naših srečnih vošil za sv. Očeta Pija IX.

Od sv. Duha pri Lučah. Minuli petek po noči so nepoznani tatovje zopet eno kravo tukaj odgnali, da ne vemo kam za njo. To je že šesta krava, ki je tako bila ljudem vzeta. Vse straženje in iskanje ne pomaga nič. Ljudje so prestrašeni pa tudi močno srditi; ako tata vlovijo, ne vem če ga sodnija dobi celega ali živega v roke. Dne 23. maja smo po deževju lepo dolino med Kaplo in Arvežem videli vso belo, kakor da bi jo bil sneg pokril, pa bila je le toča. Ravno tako tudi na Smolniku v Pohorju. Pri nas se je samo prikazala. Škode nam ni naredila. Imamo še tedaj upanje, da bomo imeli dobro letino. Do sedaj kaže vse lepo!

Iz Teharjev pri Celju. (Robata predrznost.) Tukaj je vlani meseca avgusta ondošnji občinski sluga — berič, kakor ga zovejo — svojo neotesanost s tim narisal, da je kateheta g. V. G. otroke, z zaporom kaznovane, razsajaje iz šole izpustil, priletel na g. kateheta, ga s sirovimi besedami napadal in mu s pestmi grozil. Gosp. G. je to divje obnašanje občinskega sluga gosposki naznanil, na kar sta imela 28. aprila t. l. v Celju končno obravnavo. Ker je katehet g. G. slugi odpustil, ter ni zahteval, da bi bil sluga kaznovan, se je slugi naložilo, da mora g. kateheta kar tam

v pričo odpuščanja prositi. Sirovemu značaju sluga je bilo to ponižanje preveliko, ter naravnost reče, da tega ne stori nikoli. Ko mu sodnik zatrdi, da, ako tega ne stori, določila se mu bode postavna kazen, katera bi utegnila malo večja biti, si ošabni sluga vendar pomisli, ter prosi kateheta odpuščanja. Kako prijetno in uspešno delovanje mora biti tam, kjer imajo tako „olikani“ sluga in sploh ljudje enake baže pri šoli in občini govoriti in ukaževati!

„Slov. Učitelj“.

Iz Koroškega. (Razne novosti.) Pomanjkanje duhovnikov postaja čedalje bolj občutljivo. Nedavno so v Javorju vzeli provizorja č. g. J. Ljubega, vrlega Slovence, ter ga predstavili k št. Mihelu na Krki. Javorje ostane brez lastnega duhovna, kuracijo bodo zanj naprej oskrbovali duhovniki v Črni. — Blizu Rožeka so nedavno nepoznani tolovaji kmeta zgrabili in oropali. Jednako strašno zločinstvo se je zgodilo v Podklostru, kder je zločinec na Križevu na kmeta Mihorja zvečer pred hišo počakal, ga po glavi sklal in mu 400 fl. vzal. Nesrečni kmet je bil tako ranjen, da je moral umreti. Tolovaja še niso izvedeli. — Reservist Etlinger, bržčas nekoliko vinjen, se je zmotil in namesto v Celovec prišel v Grabstanz, kder se je na železnici čez šinjo vlegel. Kmalu prihruje vlak iz Maribora in vnese nesrečnežu levo nogo in ga tako rani, da je drugi den človek umrl po velikih bolečinah. Po celovskem jezeru so 15. maja zopet začeli z parobrodom „Karintija“ voziti, vendar ladija ne vozi dalje, nego do Poreča!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so grofa Lariša poslali v Rim sv. očetu Piju IX. k 50letnici čestitati. Avstrijski katoličani so papežu nabrali in iz Dunaja odposlali 100.000 frankov v zlatu. — Državnih 72 poslancev je hodilo Trsta in Pole ogledovat, ker v obema mestoma država mnogo denarjev žrtvuje za mornarske naprave. — V Innsbrucku na Tirolskem je došlo 40.000 pušek za orožanje tirolskih brambovcev. — Vojni minister Bylandt bo baje odstopil, na njegovo mesto pride general Mollinary, rodom Hrvat. To bo naše nemške rojake zopet jezilo, ker so itak že precej hudi, da ima mnogo Hrvatov najvišje vojniške službe v rokah, n. pr. dva generala Filipoviča, baron Rodič itd. Mi pa mislimo, svitli cesar že vedó, komu kaj zaupajo. — „Krahu“ ni konca ne kraja, to kažejo žalostni računi raznih bank in železnice itd. Delničarji dunajskega „bankvereina“ zgubijo (list „Presse“ je njegova last) 4 milijone, železnica „böhmsche Nordbahn“ bi rada imela 200.000 fl. več podpore od države; „steirische Bau-gesellschaft“ v Gradcu ima 145.180 fl. zgube, železarijsko društvo Neuberg pa 453381 fl. Ubogi delničarji! Na Ogerskem v Kaloczi je ogenj pokončal konjeniško kosarno ter je pogorelo 40 konj. Povodenj je velik del Szegedina zalila in vnesla.

— Zagrebački, dunajski in olumuški nadškofje postanejo kardinali rimske cerkve.

Vnanje države. Blizu 1000 avstrijskih katoličanov je 27. maja bilo v Rimu pred sv. očetom in jim v imenu cele katoliške Avstrije čestitalo k 50letnemu slavnemu škofovanju. Vodja romarjem je bil kardinal knez Schwarzenberg. — Nemški cesar Viljelm je odposlal 5 velikih oklopnih v srednjezemsko morje v obrambo nemškim in ruskim podložnikom na Turškem. — Predsednik francoske republike, general Mak-Mahón, je Francozem obečal, da bo strogo skrbel za red doma in mir proti vnanjim vladam. — Angleži sicer Turku denar posojujejo, vendar ob enem se tudi z Rusi pogajajo, kako bi se Turčija naposled dala tako razkosati, da bi tudi Anglija svoj kos dobila. — Jednako delajo Italijani in bo bržčas tudi za Avstrijo prišel trenutek, da isto tako postopa. Vladni list „Bohemia“ piše: „brž ko dobi Turk od Rusa prvi močan udarec, bo Anglež pograbil Dardanele in Carigrad in vse, kar bo dobiti mogel. Grki bodo vdrl v Tesalijo in Epir, Srbi in Črnogorci bodo mahnil na rop v Hercegovino in Bosnijo in tedaj bo pravi trenutek, da tudi Avstrija zgrabi za orožje v obrambo svojih koristi. Za ta važni trenutek se pa mora že sedaj pripravljati, sicer zadene udarec prvič Turku namenjen ob enem tudi Avstriji!“ To kaže, da se pripravljamo na boj!

Ruski-rumunski-turški boj.

L. 1854. je v Kavkaz prišel Omer-paša z 50.000 Turki pa ni nič opravil zoper Ruse, le nekatera mesta ob Črnem morju je požgal. Veliko menje bo sedaj opravil Fazli-paša z svojimi 10.000 vojaki, čeravno neusmiljeno divja z svojimi Črkosi. V mestu Suhum-kale je pomoril vse prebivalce, sedaj je razdril tudi Adrile ali trdnjavo: sv. Duh, toda dalje ne more. Proti Kutaisu in Tiflisu sta mu pot zaprla ruska generala Kravčenko in Alhasov, ki držita Olgin in reko Kudur; obrst Šelkovejkov pa je zasedel soteske v Kavkazu in pričakuje od velike železnice zadi za Kavkazem vojne pomoči. Zvedeni oficirji trdijo, da po ovi železnici lahko kmalu pridere 50.000 Rusov; dosti, da vse Turke iz Kavkaza v Črno morje pomečejo. Zato pa tudi ruska vojna v Armeniji, brez ozira na Fazli-pašo, trdno maršira naprej in je Turke že razklala na troje; prvi del je general Oklobijo zaprl v Batum, drugi del je obkoljen v Karsu in z tretjim beži Muktar-paša od Oli in Jardeza nazaj proti Erzerumu. Rusi so namreč po vzetju Ardahana, kder so zaplenili 92 kanonov in 1500 zabojev streljiva, vse sile združili, nekoliko vojakov postavili okoli Karsa, da v mestu streljajo, z ostalo vojno pa sedaj naglo pritiskajo za Muktar-pašem, kateremu tudi od južne strani nevarnost žuga. Kajti tukaj je general Terguzakov iz Bajazida čez 7000 črevljev visoke višine prodir v Dijadin, do Karakiliša in malega Eufrata. Oddelek poslednje

vojne se je pa od Bajazida obrnil proti Vanu in že nekoliko divjih Kurdivov podvrgel ruskeji oblasti. Da nebi močno turško brodovje vojakov izbarkalo v Krimu, kder prebiva mnogo mohamedanskih Tartarov, je general Semeka po mestih in vaseh razstavil veliko tisoč vojakov, mesta ob morju pa s šancami in torpedi zavaroval. Glavni udarec se Turkom čedalje bolj bliža v Evropi. Okoli 5. jun. pride ruski car v Ploješt in poteni bodo Rusi bržčas kmalu začeli čez Donavo iti. Sedaj že najhujšim turkoljubom hlačice trepečejo, ker vidijo, kako mirno, previdno, premišljeno, dobro pripravljene Rusi postopajo. Vojaki so celo po poročilih turkoljubivih dopisnikov iz Rumunije sami krepki, in dobro rejeni ljudje, cvet ruskega naroda. Oblečeni so dobro, orožani izvrstno, oficirje imajo izobražene; niti enega samega dogodka o razsajanju ne vedó poročati: V Galac je prišlo 400 mornarjev, ki izdelujejo male ladje za most. Dva oficirja, Dobašev in Šestakov, sta 26. maja zaran ob treh na mali ladjici celo tiho iz Brajele smuknila po Donavi do največjega turškega monitorja ter mu pod dno spustila torpedo tako srečno, da je par trenutkov potem ves železni monitor z 5 kanoni in 150 Turki razletel; oficirjema se ni zgodilo nič. Ta nesreča je Turke močno pobila. Rumunski knez je iz Kalafata začel Vidin bombardirati, sam je vžgal prvi strel; Vidin gori na večih mestih. Turki se bližajo srbskeji meji, ker mislijo da bodo Rusi v Srbiji udarili prek Donave; to pa utegne tudi Srbe v boj prisiliti. V Carigradu so vsled zgube Ardahana Turki strašno razburjeni, sultan jim je skoro hotel oditi. Sulejman-paša je dobil povelje v Nikšić izstradanim Turkom spraviti živeža; tedaj bo tukaj skoro prišlo do bitke z Črnogorci. V Bosniji je strašna stiska za kristijane, sedaj mora vsak Turkom plačati 1 zlat harača, t. j. davek od vsakega človeka pri hiši. V Bolgariji hočejo Turki, če bodo ob Donavi tepeni, vse vesi in mesta požgati in ljudi seboj gnati ali poklati.

Za poduk in kratek čas.

Pisanje pohorskega romarja.

I.

Misel v Rim potovati me je že več časa nadlegovala. Toda uresničiti je nisem mogel. Preveč zadržkov je bilo od znotraj in od zunaj. Od znotraj skrb zaradi daljnega pota, skrb zavolj duhovnije, skrb zavolj velikega gospodarstva; od zunaj slabi časi, malo denarjev — pa vsi zadržki bili so srečno premagani in božja pot v Rim odločena. Čas pripravljanja mi je hitro potekel. Napočil je dan odhoda, sv. binkoštni pondeljek. Ovi dan bil sem še pri sv. 3 kraljih visoko na Pohorju. Priporočil sem se 3 modrim, naj bi Boga za me prosili, naj bi, kakor nekdanj jim, zvezda sreče na potu svetila tudi meni, me varno vodila ter pripeljala na zaželen kraj, kder bom videl in počastil na-